

CESTA K DOKONALOSTI

CECIL duCILLE

(Základy III.)

Dneska večer nemáme v Little Rock moc velký dav, ke kterému budu mluvit. Ale věřte mi, mě to nezajímá. Proč? Protože jsem se ve svém životě naučil několik věcí, které mi teď slouží. Nemám zájem o velký dav, pokud to není dav, který je vybudován z malého jádra. Protože pokud není dav vybudován z malého jádra, budou rozdělení. Shromáždí se z odlišných důvodů.

Bible ukazuje, že vrána k vráně sedá, rovný rovného si hledá. Ježíš Kristus řekl: „Kde je mrtvé tělo, tam se shromáždí supi.“ (Mat 24,28) Supi vždycky přilétnou na místa, kde něco zapáchá. Když na dvorek nasypete zrní, přitáhne to určité ptáky, ty, kteří mají rádi zrní. A když vezmete Boží slovo a začnete kázat určitý typ slova, bude to stejné. Kdybychom dnes večer kázali prosperitu, nemohli bychom mít shromáždění na tomto místě, protože prosperitu chce hodně lidí. Kdybychom kázali útěk z reality, jako např. poselství o odchodu na pusté místo, měli bychom víc lidí, protože pro mnohé lidi je zajímavé odejít na místo, kde věří, že nebudou muset pracovat a věci tam budou zajištěné.

Člověk může kázat různé věci, aby přitáhl určitý druh lidí. Když kážete pravdu, musíte být rozhodnutí, že nechcete toto slovo předat nikomu jinému, než těm, kteří jsou upřímní. Protože když mě Bůh povolal a vysílal mě, řekl: „Jdi a vezmi tisíc liber jídla pro domácnost.“ Nesl jsem jídlo do Boží domácnosti a to jídlo mi říkalo, kdo do té domácnosti patří, a kdo ne. Bůh odděluje svůj lid jídlom, které jim vydává. Tomu věřte.

Dnes večer půjdete do divadla, a pokud tam dávají určité představení, bude divadlo plné určitého typu lidí, těch, kteří chtějí vidět tento typ představení. Pokud dávají konkrétní program, uvidíte tam určitý typ lidí, protože chtějí vidět ten druh programu. Když se mluví Boží slovo, najdete lidi, kteří chtějí slovo, které se káže. Takový typ lidí bude přítomen a jiný typ lidí prostě přítomen nebude. Chvála Pánu.

Pojďme kázat slovo, které se týká dokonalosti. Dnes večer chceme uvidět s pomocí Boží milosti cestu k dokonalosti. Jakmile budete rozumět tomu, co je to dokonalost a jak se do ní dostaneme, budete na velmi dobré cestě pomoci Little Rocku. Ano. Víte, není potřeba víc než jednoho člověka, který té věci porozumí, aby tomu pak porozuměli i ostatní lidé.

To je přesné množství, které bychom měli mít – ŽÁDNÝ hřích.

Pojďme se ze všeho nejdříve podívat na to, je-li dokonalost vůbec možná. Je dokonalost možná? Nalistujme si ve svých Biblích Matouše 5,48: „*Buďtež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš nebeský dokonalý jest.*“ Myslím si, že tohle bezpochyby dokonalost je. Říká se tu, že bychom měli být přesně jako Bůh. Ježíš Kristus nám

nenechal žádnou pochybnost. Neřekl: „Buďte dokonalí, jako já jsem dokonalý,“ protože v tu chvíli tam stál z masa a kostí a nás směřoval za tělo a krev. Směřoval nás nad tyto věci a říkal: „Buďte dokonalí, jako můj Otec Duch je dokonalý.“ Tak zjišťujeme, že je možné být dokonalý. A je možné dokonale fungovat, aniž byste vy sami byli dokonalí. Jinými slovy nemáme žádnou omluvu pro hřích. Nikdo z nás by neměl hřešit. Neměli bychom hřešit, protože Ježíš Kristus zemřel, aby naše hříchy sňal.

Když se vás nyní zeptám: „Kolik vašich hříchů z vás Ježíš Kristus sňal?“ Řeknete mi, že „všechny“, protože tak to říká Písmo. Ježíš vzal všechny naše hříchy a žádný by nám neměl zůstat. To je přesné množství, které bychom měli mít – ŽÁDNÝ hřích. Zjišťujeme tedy, že je možné žít bez hříchu. A pokud žijete, aniž byste měli cokoli proti vašim bratřím, pokud je vaše srdce čisté před Bohem, nežijete v hříchu. Není to možné, nehřešíte. Nehřešíte nevědomky ve svých myšlenkách. Nehřešíte ve spánku, když se vám něco zdá. Ne. Museli byste hřešit vědomě, jak říká Písmo. Cituji z 1. Jana 5. kapitoly. Verš 18: „...*každý, kdož se narodil z Boha, nehřeší...*“ A 1. Jan 5,4: „*Všecko zajisté, což se narodilo z Boha, přemáhá svět...*“

Cokoli je ve vás, co se narodilo z Boha, jestli je to jen malý kousek z vás, který se narodil z Boha, ta věc přemůže všechno ve vás a přemůže také svět tam venku. O tom tady Bůh mluví. Proto musíme vědět, že bezhříšná dokonalost je něco, co kázal Ježíš Kristus, a je to něco, čemu musíme věřit. Bůh usiluje nejen o to, abychom nehřešili. Bůh chce zcela

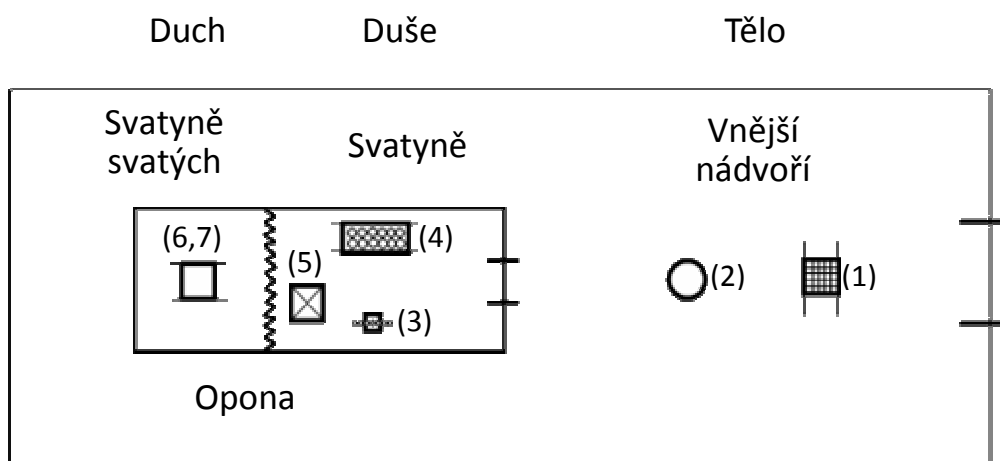
odstranit hřích. Bůh chce zničit moc hříchu a chce zcela zničit zlo, aby už žádné zlo nebylo. Amen.

Někteří lidé říkají, že zlo je negativní a dobro je pozitivní. To není pravda, protože pozitivní nemůže fungovat bez negativního. My však můžeme činit dobro bez zla. Bůh to prokáže tím, že sváže satana a zbaví se ďábla a všech jeho skutků a uvrhne je na tisíc let do jámy a zanechá lidstvo bez hříchu a bez ďábla. Takže vidíte, že jsme záporný pól vůči Bohu. Bůh je kladný pól dobra, my jsme záporný. Děti ďábla jsou záporný pól – zlo a satan je kladný pól – zlo. Máte dva póly, proto ďábel nemůže čelit Bohu, protože Bůh je kladný pól a on je také kladný pól, a Bůh jej vytlačí ze své přítomnosti. Proto mu Bůh dal místo, kterému se říká peklo, kde může být.

Bůh usiluje nejen o to, abychom nehřešili. Bůh chce zcela odstranit hřích.

Pojďme se teď vrátit k otázce dokonalosti. Dokonalost můžeme popsat jako chůzi. Je to chůze dokonalosti. Nejdříve ze všeho začneme dokonale fungovat. Proč? Protože duch je dokonalý, a když se narodíte z Ducha, narodíte se z dokonalosti. Nejdříve jsme se narodili z Adama, z těla, narodili jsme se z nedokonalosti. Pak jsme se narodili znovu a narodili jsme se z dokonalosti Ducha. Když Duch vstoupí do vašeho ducha, učiní ho dokonalým, takže váš duch dokonale funguje, protože je napojen na Boha skrze Ducha svatého.

Nakreslím vám stánek, protože vám chci ukázat chůzi k dokonalosti.

V obraze Mojžíšova stánku vidíme i obraz lidského stánku. Máme svatyni svatých, ta symbolizuje ducha člověka. Máme svatyni, duši člověka. Máme vnější nádvoří, a to je tělo člověka. Člověk musí být proměněn z tělesné bytosti na zcela duchovní bytost. A pokud máte ve svém duchu Ducha svatého, pak máte ve svém duchu dokonalost. Stali jste se dokonalí jen v jedné části svého bytí, a to ve svém duchu. Rozumíte? Jinými slovy jste ve svém duchu spaseni, ve své duši jste spasováni nebo zdokonalováni a ve svém těle budete spaseni.

Otázka: Spaseni ve svém duchu – to mínil Pavel, když řekl ohledně muže v církvi, který padl a žil s manželkou svého otce, aby byl takový vydán satanu ke zničení těla, aby duch mohl být spasen? (1Kor 5:5) Ukazuje to, že jeho duch byl spasen?

Bratr duCille: Lépe řečeno, jeho duše byla spasena. Jeho tělo chtělo zatratit jeho duši. Proto aby zachránil duši, musí někdy Bůh odříznout tělo. Ano, o tom mluvil Pavel. Víte, Pavel znal Boží skutky.

Sestra Mavis duCille: Ta věc, kterou řekl, ukazuje, že jeho duch byl v pořádku, ale jeho tělo táhlo jeho duši do záhuby.

Bratr duCille: Ano, trochu jsem to narovnal, protože bratr Pavel řekl, že jeho duch byl spasen. Dovolte, abych vám řekl něco o duchu. Ať už je člověk hříšník, nebo křesťan, jeho duch jde po smrti zpátky k Bohu. Když však mluvíme o spasení ducha, máme na mysli, že duch se sjednotí s duší. To je úplné spasení, které duch přináší do lidské bytosti. Boží spasení přichází do ducha, ne aby spasilo ducha, ale aby spasilo duši. Člověk, který není naplněn Duchem svatým, nezískal Boží spasení do svého ducha. Sledujete, co chci říct? Když mluvíme o tom, že je duch spasen, mluvíme o duchu člověka, který přijal Ducha svatého, takže člověk může fungovat uvnitř lépe než navenek.

První skutek spasení v člověku nastává, když krev Ježíše Krista zasáhne duši. Krev Ježíše Krista není Duch, ale je to Boží život, který přichází do lidské bytosti. Lidská bytost byla mrtvá. Víte, Bůh dechl na Adama, a Adam se stal duší živou. (Gen 2,7) Krev Ježíše Krista je Boží dechnutí na dalšího mrtvého Adama, aby ho obživil. Ten ožije a řekne: „Chci jídlo. Chci jíst, chci žít, chci dýchat.“ V tom okamžiku, kdy princip života ovládne člověka, začne volat po životě, a Bůh mu dá Ducha svatého. Když přijde Duch svatý, oživí jeho ducha a dá mu moc nad jeho

duší, protože to přece byla jeho duše, která první pozvala Ducha svatého, aby přišel. Rozumíte?

Máte svobodnou vůli, a dokonce ani toto dítě nemůže získat ducha, pokud toho ducha nepřijme. Žádný duch nemůže někoho ovládnout, aniž by člověk toho ducha přijal a vpustil ho dál. Dokonalost, která je v duchu, musí přijít do duše. Ukážu vám to v Písmu. Mám na mysli Matouše 6, můžete číst od verše 10: „*Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na (v)¹ zemi.*“ Jako v nebi tak i v zemi. Ve skutečnosti tady říkáte: „Bože, ať Tvoje království přijde do mojí duše, stejně jako přišlo do mého ducha.“ To je skutečný význam modlitby Páně v duchovním smyslu. A ve fyzické oblasti to znamená: kéž přijde Boží království do světa, stejně jako je v nebesích. Ale musí nejdříve přijít do nitra, než přijde tam ven. „Království Boží je mezi² vámi (ve vás).“ (Luk 17,21) Pokud je Boží království ve vás, pak se modlíte: „*Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.*“

Takže Boží království začalo přicházet na zem, když začalo přicházet do nebe vaší země. Jinými slovy, duch je součástí člověka, která je v kontaktu s nebem. Když k vám Bůh promluví nebo k vám přijde, přichází skrze vašeho ducha. Proto když člověk prorokuje, zní to jako on, přichází to z jeho duše. Ale Boží duch zastihuje vašeho ducha, váš duch zastíní duši a duše řídí tělo, a tělo mluví. Chvála Pánu. Je to dlouhý řetězec. Prvním článkem toho řetězce je Bůh Otec, potom Bůh Syn, pak Bůh Duch svatý, potom duch člověka, potom mysl člověka, vůle člověka, lidské emoce, lidské touhy a pak tělo člověka.

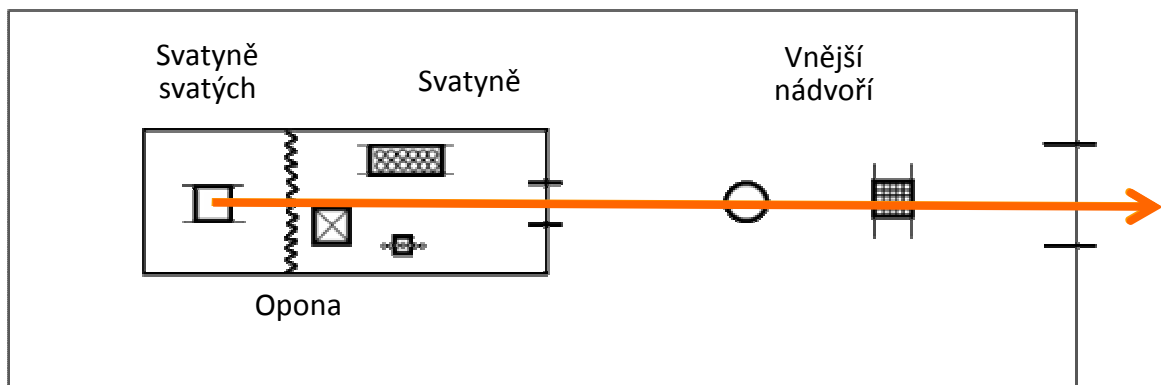
Podívejme se na to v nákresu stánku.

Vidíme, že Bůh vstupuje do člověka ze svatyně svatých a prochází směrem na vnější nádvoří, ale člověk vstupuje do Boha z těla skrz duši a pak skrze ducha NEBOLI z vnějšího nádvoří do svatyně a do svatyně svatých. Dokonalost vstoupí nejprve do ducha člověka, potom do duše a následně do těla, ale člověk vstupuje do dokonalosti z těla do duše a pak do ducha, z vnějšího nádvoří do svatyně a do svatyně svatých.

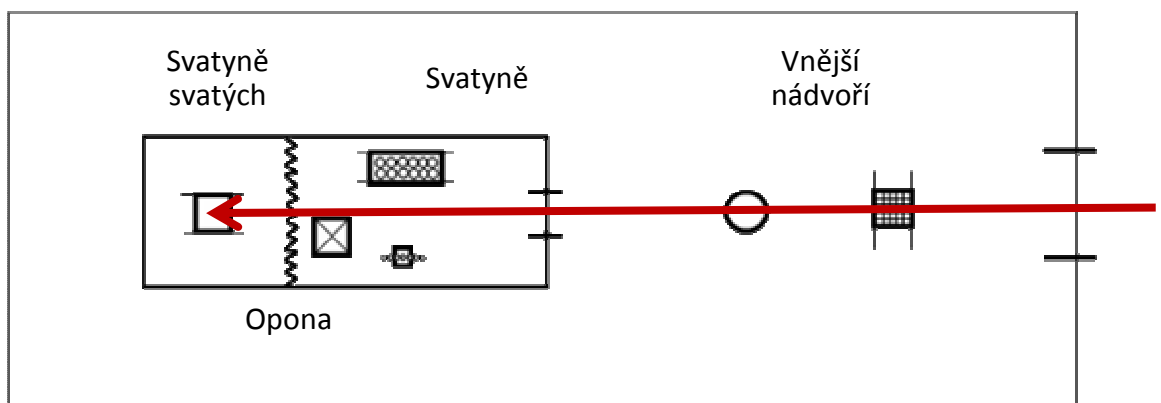
¹ V řeckém orig. „ἐν“ – v, na, s

² ἐντὸς – 1) ve, uvnitř, 1a) ve vás, jinými slovy uprostřed vás, 1b) ve vás, ve vaší duši

Od Boha k člověku – duch→duše→tělo

Od člověka k Bohu – tělo→duše→duch

Na vnějším nádvoří máme bránu. Člověk je symbolizován býkem, který přichází branou. Člověka přivádí do dokonalosti sedm skutků milosti a těmito sedmi díly musí projít každá lidská bytost, než se může stát dokonalou.

- 1) Bronzový oltář
- 2) Bronzové umyvadlo
- 3) Svícen
- 4) Stůl předložených chlebů
- 5) Kadidlový oltář
- 6) Slitovnice
- 7) Truhla smlouvy

Každý z nich reprezentuje jedno dílo milosti, které se má stát ve vás. Proč? Jste chrámem živého Boha. Dvojí dílo se stane ve vašem těle neboli ve vašem vnějším nádvoří. Trojí dílo se pak děje ve vaší svatyni neboli ve vaší duši a jedna práce milosti nás přivádí do ducha. Amen. A dvěma skutky musíte projít v duchu. Pak jste dokonalí, tak jak Bůh zamýšlel, aby byl člověk dokonalý, a jako je dokonalý Ježíš Kristus.

Jsou tři bariéry, které pracují proti vám, jsou to bariéry těla. První překážka se nazývá brána, druhá se nazývá dveře a třetí se nazývá opona. Každá z těchto bariér představuje tělo, něco tělesného, co zůstává. Jakmile je překonána poslední tělesná překážka, člověk přijde do nepřetržité přítomnosti všemohoucího Boha. Abychom si toto dokázali, přečteme si 17. kapitolu Jana, kde se Ježíš Kristus modlí k Otci. Nebyl ještě mrtvý, ale už prošel skrze bariéru života svého těla.

Jan 17,4–11: *„Ját' jsem oslavil tebe na zemi; dílo jsem vykonal, kteréž jsi mi dal, abych činil. A nyní oslaviž ty mne, Otče, u sebe samého, slávou, kterouž jsem měl u tebe, prve nežli svět byl. Oznamil jsem jméno tvé lidem, kteréž jsi mi dal z světa. Tvojiť jsou byli, a mně jsi je dal, a řeč tvou zachovali. A nyní poznali, že všechny věci, kteréž jsi mi dal, od tebe jsou. Nebo slova, kteráž jsi mi dal, dal jsem jim; a oni přijali, a poznali vpravdě, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že jsi ty mne poslal. Já za ně prosím, ne za svět prosím, ale za ty, kteréž jsi mi dal, nebo tvoji jsou. A všechny věci mé tvé jsou, a tvé mé jsou, a já oslaven jsem v nich. Již pak více nejsem na světě...“* Stál tam přímo před nimi na zemi a říkal: *„Již pak **více nejsem na světě**, ale oni jsou na světě, a já k tobě jdu. Otče svatý, ostříhejž jich ve jménu svém, kteréž jsi mi dal, ať by byli jedno jako i my.“*

Buď požehnané Jeho svaté jméno. Tady se nachází slovo ne v záhadném, ale v jasném duchovním jazyku. Ježíš Kristus, který se prolomil skrze oponu těla. Nakonec už Jeho tělo nebylo. Halelujah. Už na něj nemělo žádný vliv. Přišel o svůj život, už neměl žádný život. Měl dokonalý pokoj, už žádné tělesné touhy, už žádné pokušení. Už byl obětovaný a řekl: *„Již pak více nejsem na světě.“* To pro mě znamená, že se prolomil skrze třetí oponu. Halelujah. Nyní, když byl mrtev, ale ještě dříve, než zemřel, se prolomil skrze třetí oponu. Amen. Halelujah. Ježíši, chválíme Tvoje jméno.

Vrátíme se zpátky a podíváme se na první oponu neboli bránu. Vidíme zvíře, které je dovnitř přivedeno násilím – vy a já jsme přivedeni

do stánku, abychom se ujali své země. Vyšli jsme z Egypta, došli jsme na poušť – Egypt zůstal venku za branou. Jsme přivedeni násilím, velká síla zlomila egyptskou moc a provedla nás skrz bránu. Tady jsme na poušti (vnější nádvoří) a na této poušti je místo smrti. Cítíme smrt našich předchůdců. Víme, že už nebudeme schopni žít své vlastní životy. Víme, že ztratíme moc dělat si svoje věci a být svými vlastními pány. Už nebudeme moci přemýšlet, o čem chceme, a dělat si, co chceme. Víme, že někde po cestě se budeme muset vzdát sami sebe, a to je boj. Tělo se brání, ale je zabito a smrt vstupuje dovnitř.

Život
a nesmrtelnost,
to je to
zaslíbení.

Ale co se děje s býkem? Co se děje s beránkem? Je proměněn z obyčejného beránka na kněze a ten kněz se nakonec obětuje Bohu. Zde začíná jeho cesta do svatyně svatých. Chystá se vstoupit do Boží přítomnosti, ale fyzická forma života, kterou měl, byla v přímém rozporu s životem, do kterého se chystal projít. Nemohl projít skrz, tělo a krev nemůže zdědit věčný život, proto ten beránek, ten býk musí zemřít a kněz musí část z něj sníst. Dvanáct měsíců v roce kněží stále chodí tam a zase zpátky, aniž by vešli dovnitř. Přijdou a vracejí se, aniž by vešli dovnitř. Stále jedí toho býka, jedí beránka, jedí pravé rameno, moc a sílu zvířete. Kněz stále přichází a vrací se, až jednoho rána projde přímo do nejsvatější svatyně. Halelujah. Bůh nám ukazuje cestu z Egypta přímo do našeho dědictví.

Nalistujte si epištolu Židům, 11. kapitolu. Chci vám přečíst verš, který ukazuje, že žádný člověk až do dnešní doby neobdržel dědictví. Pavel ve verši 40 mluví o svých předchůdcích, kteří to dědictví neobdrželi: „Protože Bůh něco lepšího nám obmyslel, aby oni bez nás nepřišli k dokonalosti.“ (Žd 11,40) Verš 39: „A ti všickni svědectví dosáhše skrze víru, neobdrželi zaslíbení.“ Došli svědectví skrze víru, ale neobdrželi zaslíbení. Co bylo to zaslíbení? Život a nesmrtelnost, to je to zaslíbení. Halelujah. Věčný život, to je to zaslíbení. V Janovi v 11. kapitole stál Ježíš Kristus u hrobu Lazara a plakal, protože Mu lidské bytosti nevěřily, že On je vzkříšení a život. Oni očekávali na vzkříšení a život, který přijde v poslední den, nevěřili však, že stejný Ježíš, který stojí před nimi tam v Galileji, je vzkříšení a život. Řekl: „...*Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří*

ve mne, byť pak i umřel, živ bude. A každý, kdož jest živ, a věří ve mne, neumřet na věky...“ (Jan 11,25) Ten, kdo zemře a věří ve mě, bude žít.

Lidé Mu prostě nerozuměli. Kdyby Marie a Marta rozuměly, co říká, řekly by Mu: „A jak Tě můžeme získat? Jestli jsi vzkříšení a život, pak všechno, co potřebuji mít, jsi Ty. Jak Tě můžu mít?“ To byla ta otázka. Plakal, protože nerozuměli. Byli jako malé děti.

Vidíme tedy zvíře, které se vydává na cestu k dokonalosti. Bratří, pokud chcete být dokonalí, musíte zemřít hříchu. Musíte být mrtví hříchu. Musíte se dostat do bodu, kdy položíte svůj život do Božích rukou tak, že vás nelze vyprovokovat k hněvu. Musíte se dostat do bodu, kdy všechno položíte k Ježíšovým nohám. Takže první dílo je smrt hříchu. Když je býk zabit, je to smrt hříchu.

Nemůžete
být v Kristu
a mít
zároveň
hříchu.

Toto slovo o smrti hříchu je rozděleno na tři různé změny. Amen.

- 1) Býk se stane hovězím
- 2) Hovězí se stane steakem
- 3) Steak se stane knězem

První věc, která se tomu býkovi stane, je, že je proměněn z býka na hovězí. Víte, co to znamená? Prvním Božím jednáním při přijetí Ježíše Krista je proměna ze smrti do života, z tělesného života do duchovního života. Tělesný život je smrt. Ze života hříchu, kdy odplata za hřích je smrt, jste proměněni k nesmrtelnosti. První proměna je od býka k hovězímu.

Pak kněz udělal další věc, použil oheň. Oheň je nástroj proměny. Oheň všechno mění. Mění konzistenci látek a přizpůsobuje je tělu, jehož součástí se mají stát. Nevíte, že se stanete součástí Těla Kristova, a proto se musíte prolomit ze života, který máte a který nemůže v Těle Kristově existovat? Amen. Mnozí lidé se chlubí, že jsou v Těle Kristově, ale vedou si svůj vlastní život. „Vlastní život“ je opakem „Kristova života“. Jak může žít „vlastní život“ s „Kristovým životem“ ve stejném těle? Sláva nejvyššímu Bohu. Nemůže to fungovat. Nemůže to fungovat. To je

důvod, proč Bůh Ježíš řekl: „*Chce-li kdo za mnou přijíti, zapřiž sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následujž mne.*“ (Mat 16,24) V Lukáši řekl: „Následuj mě každý den a také vezmi svůj kříž každý den.“ Chvála Pánu.

Lukáš 9,23: „*I pravil ke všechněm: Chce-li kdo přijíti za mnou, zapři sám sebe, a beř svůj kříž na každý den, a následuj mne.*“ Zde jasně vidíme, že je potřeba zapřít sám sebe, je to poselství smrti sobě samému.

A teď pojďme dotáhnout tu smrt hříchu do konce. Je mnoho lidí, kteří říkají, že chodí na vysokých místech, že jsou v Kristu, a přitom lžou, podvádějí a jsou stejně převrácení jako ti, kteří Krista neznají. Říkají, že mají v Kristu vysoké postavení. To nemůže být pravda, protože lež v Kristu neexistuje.

Nikdo nemůže
přebývat
v Kristu
a pokračovat
v hříchu.

Co tím myslím? O čem to mluvím? Všimli jste si, že jsme začali s dokonalostí, která je bez hříchu. Něco vám řeknu. Vyjdete ven a řeknete lež, a přitom jste v Kristu. Lež vás pak začne pronásledovat, pronásleduje vás a pronásleduje, dokud tu věc nedáte do pořádku. Neexistuje jiná cesta. Pojďme si to najít. Nalistujte si 1. Jana 3. kapitolu, verš 10.

„*Po tomtoť zjeví jsou synové Boží a synové d'áblovi. Každý, kdož nečiní spravedlnosti, není z Boha, a kdož nemiluje bratra svého.*“

Dobrá, pojďme začít od verše 4: „*Každý, kdož činí hřích, činí proti zákonu; nebo hřích jest přestoupení zákona. A víte, že on se okázal proto, aby hříchy naše sňal, a hříchu v něm není.*“

To znamená, že ti, kteří jsou v Kristu, nemají žádný hřích. Nemůžete být v Kristu a mít zároveň hřích. Amen. Zkus to, sestro. Jdi a zhřeš, a uvidíš, co se ti stane. Pokud jste v Kristu, pronásleduje vás to, trhá vás to, znepokojuje vás to. Musíte to dát do pořádku, jinak nemáte žádný pokoj. Halelujah.

První Jan 3,6: „*Každý tedy, kdož v něm zůstává, nehřeší; ale každý, kdož hřeší, neviděl ho, aniž ho poznal.*“ Slovo „hřeší“ znamená nepřetržitý hřích, znamená to, že nikdo nemůže přebývat v Kristu a pokračovat v hříchu, nebo jinak řečeno, neustále hřešit. Protože pokud přebýváte v Kristu, pak se veškerého hříchu zbavíte. Chvála Pánu.

První Jan 3,7: „Synáčkové, nižádný vás nesvod'. Kdož činí spravedlnost, spravedlivý jest, jakož i **on** jest spravedlivý.“ Jako i **Bůh** je spravedlivý. To je význam onoho on. Verš 8: „Kdož činí hřích, z d'ábla jest; nebo d'ábel hned od počátku hřeší. Na toť jest zjeven Syn Boží, aby kazil skutky d'áblovy. Každý, kdož se narodil z Boha, hřichu nečiní; nebo símě jeho v něm zůstává, aniž může hřešiti, nebo z Boha narozen jest.“ Aniž může hřešiti, nebo z Boha narozen jest.

Vraťme se k tomu, o čem jsme mluvili. Smrt sobě samému, býk se stává hovězím, to znamená, že Bůh rozloží váš tělesný život a složí z vás jiný život. V danou chvíli je to smrt, je to boření – není to budování. V druhém bodě jsme proměněni ohněm. Býka dají na žhavé uhlí a oheň začne rozkládat látky v jeho těle, začnou se projevovat konkrétní změny struktury – maso býka neboli hovězí se stane steakem. Jméno je změněno z hovězího na steak. Neřeknete: „Jdi a dej si kousek hovězího,“ ale: „Dej si steak.“ Amen. Díky změně, která se stala působením ohně. Oheň způsobuje změnu.

Když se toto stane, jste o krok blíže smrti hřichu. Amen. Jste nyní úplně mrtví hřichu, nemůžete se vrátit zpátky, jste proměněni. Dále pak jste proměněni v kněze. Není to legrační? Zní to legračně, ne? Kněz začne jíst kus toho masa, a když to maso jí, začne vaše proměna v živé tělo. K jídlu nedojde, dokud se nedostane do svatyně, tam jí maso společně s chlebem. Aby reálně došlo ke změně, musíte se proměnit ze smrti do života.

Teď půjdeme dál. Další krok je smrt sama sobě a je to znovu trojnásobná proměna. Symbolizuje ji křest. Je to posvěcení a oddělení.

- 1) Křest
- 2) Posvěcení
- 3) Zasvěcení

Když přijmete Ježíše jako svého Spasitele a zjistíte, že ve vás začala probíhat proměna a oheň začíná spalovat všechny věci, které jste dřív měli rádi – spaluje všechny touhy, které jste mívali, vše, co jste dřív v životě dělali – tehdy se začnete vyptávat na křest. Křest je především oheň posvěcení, které nastane. Posvěcení znamená očištění. Zasvěcení nebo oddělení znamená odložit stranou. Mnozí z nás nejsou posvěcení

a oddělení, přitom je to jednoduchá věc. Je to takové slovo z domácnosti. Vy, manželky, připravujete večeři a první věc, kterou uděláte, je, že věci, které budete pro přípravu večeře potřebovat, umyjete. Když, sestro, umyješ talíře, máš na zemi nějaké pěkné místo, kam je dáš?

Sestra: Ne, dám je do skříňky.

Bratr duCille: Dáš je do skříňky. A proč je nedáš na podlahu? Proč je neskladuješ na podlaze nebo pod stolem? Řekněte mi, proč je prostě nedáte na podlahu? Kdybys dala talíře na podlahu, co by ti řekla maminka?

Sestra: Asi bychom je museli znovu umýt.

Bratr duCille: Ó, to je nejlepší odpověď, jakou jsem si mohl přát. Řeklas: „Asi bychom je museli znovu umýt.“ Víte proč? Protože to jsou oddělené, zasvěcené nádoby ve smyslu domácnosti. Jsou určené k určitému účelu. Nechcete v nich mít prach a špínu. Nechcete, aby je olizovali psi a kočky, protože je chcete používat na stole. A takto se Bůh dívá na vaše nádoby. Když se člověk stane křesťanem, jsou určité věci, které už nebude dělat. Takže jsme zasvěcená nádoba, posvěcená a odložená stranou pro nějaký specifický účel. Sláva Bohu.

Můžeme mít církev, kde není moc lidí. Víte, nepotřebujeme hodně lidí. Hledejte jednotu Ducha. Ježíš řekl: „*Nebo kdežkoli shromáždí se dva nebo tři ve jménu mém, tuť jsem já uprostřed nich.*“ (Mat 18,20) Když se Mavis a já spolu sejdem na shromáždění, stačí, když máme Ježíše Krista jako bratra. Ačkoli Ho máme v nás, On je i s námi. Amen. Ačkoli je v nás a zase přijde. Není to legrační?

Víte, jen se toho dotknu. Důvod, proč je On s vámi a je ve vás a znovu přichází, je ten, že přichází způsobem, který není „ve vás“ ani „s vámi“. Musí to být jiný způsob, kterým přichází. Amen. Jeho příchod je trojnásobný. Buď požehnán všemohoucí Bůh. Když říká, že přijde, má na mysli, že přijde jako osoba, ve fyzické podobě. To je to, co má na mysli. Je tady. Nemusí přicházet znovu, co se týká ducha, ale musí přijít znovu, co se těla týká. Buď požehnáno Jeho svaté jméno. Neodbočíme do tohoto slova. Pojdme držet náš směr.

Otázka: Bratře duCille, co jsou ty tři části smrti sama sobě?

Bratr duCille: Křest, posvěcení, zasvěcení či oddělení. Posvěcení je, když umyjete talíře. Oddělení je, když je dáte na správné místo.

Posvěcení pro vás je, když jste očištěni ohněm Božího ducha, a zasvěcení pro vás je, když odmítnete dělat určité věci, které dělají jiná děvčata. Není to úžasné? Nebudete nadávat a používat svůj jazyk, svá ústa k tomu, k čemu je používají ostatní děti. Vaše ústa jsou posvěcena. Protože jste křesťané, nemůžete dělat některé věci. A tady přichází zasvěcení, jste odděleni pro Boží dílo. Mohli bychom se zapojit do určitých obchodů a mohli bychom si vydělat nějaké peníze, jsou to velké obchodní příležitosti. Nemůžeme to ale udělat, protože jsme křesťané. Sláva Bohu na nebesích.

Nemusíte
poslouchat mě –
potřebujete
poslouchat
Ducha svatého
ve vás.

Křest sám o sobě je trojnásobná věc. Jsou tři křty. Váš první křest – kdo vás křtil? Člověk, služebník, správně. Ale co použil, aby vás pokřtil? Vodu. Váš druhý křest – jste křtěni do čeho? Do Ducha. Kdo to udělal? Ježíš byl ten, kdo vás křtil. Třetí křest – Duch vás křtí do Krista, do Těla Kristova. Vidíte mnohé z lidí, kteří chodí od jednoho k druhému a říkají, že jsou v Těle Kristově, a přitom jsou venku, protože nemůžete být na vnějším nádvoří a zároveň v Těle Kristově.

Otázka: Bratře duCille, znamená to, co právě teď říkáš, že ne všichni budou v Těle Kristově?

Bratr duCille: Ne. Ne. Bible říká, že „se z hory utrhł kámen, který nebýval v rukou, a udeřil obraz a rozbil ho na kusy a pak ten kámen začal růst, dokud nenaplnil celou zemi“. (Dan 2,34–35) Víte, právě teď se děje to, že Bůh připravuje lid, jako jste vy, který nakoupí maso. Tady dostanete maso. Nejdříve koupíte krávu, zabijete ji, získáte syrové maso. Ale to není přijatelné pro váš žaludek, tak to maso upečete na ohni a pak ho sníte. To maso vejde do vašeho těla. Amen. Křesťané jsou připravováni pro Tělo Kristovo. Mnozí z nich zatím jen pochodují okolo.

Ž 95,10–11: „*Za čtyřiceti let měl jsem nesnáz s národem tím, a řekl jsem: Lid tento bloudí srdcem, a nepoznali cest mých. Jimž jsem přísáhl v hněvě svém, že nevejdou v odpočinutí mé.*“

To je odpočinutí Ducha svatého. Sláva Bohu. Protože On vás dovede do zaslíbené země. Oni tam nikdy nevstoupili, nikdy tam

nevstoupili. Chodili po poušti sebe sama, po poušti hříchu. Tak se jmenuje. Poušť Sinai se nazývala pouští hříchu (v angl. zvukomalebná hříčka, Sin – hřích). Chodili kolem dokola v hříchu a sobectví. Nikdy nenašli odpočinutí. Sláva nejvyššímu Bohu.

Duch svatý křtí lidi do Těla Kristova. Jak to dělá? Kdy to dělá? Bůh řekl v Židům 4, že *„nevešli pro svou nevěru“*. (verš 6) Amen. Neposlušnost. Když posloucháte Ducha svatého, kterého máte v sobě, vstoupíte do země. Nemusíte poslouchat mě – potřebujete poslouchat Ducha svatého ve vás. V těchto posledních dnech Bůh mluví skrze svého Syna. Boží syn je ve vás stejně jako ve mně a Boží syn ve mně nebude nesouhlasit s Božím synem ve vás. To je nemožné. Když přijdu a řeknu vám: „Tak praví Pán,“ Boží syn ve vás řekne: „Amen. Amen.“ Sláva buď nejvyššímu Bohu. Duch svatý ve mně podněcuje Ducha svatého ve vás. Vše mezi vámi a mnou začíná tančit. Je to jako když se Marie a Alžběta potkaly a děti v jejich lůnech začaly tancovat. Děkuji Ti, Ježíši. Není možno utéct od pravdy evangelia Ježíše Krista, protože všude, kde je lež, je také přítomná pravda. Ježíš Kristus vás nikdy nezanechá, aniž by vám dal šanci v pravdě. Lidé si zacpávali uši, Bůh řekl: *„Avšak jako by neznámou řečí a cizím jazykem mluvil lidu tomuto.“* (Izaiáš 28,11) Verš 12: *„...Ale nechtěli slyšeti.“* Ano, řekl: *„Nechtěli slyšet.“* Verš 13: *„I bude jim slovo Hospodinovo naučení za naučením, naučení za naučením, správa za správou, správa za správou, troška odtud, troška odtud; k tomu aby šli a padající nazpět, setřívání byli, a zapletení jsouce, aby polapeni byli.“*

Ve verši 8 řekl: *„Nebo všickni stolové plní jsou vývratků a lejn, takže žádného místa čistého není.“*

Lidé se jen v církvi cpou a krmí církve zkaženým jídlem z vlastního břicha. Takový je obraz odpadající církve, který nám Bůh předkládá. Řekl: *„Na konci vzbouření povstane krutý král.“* (Dan 8,23) Na konci vzbouření. To mluví o čase, ve kterém žijeme, o konci časů. Na konci časů povstane tento krutý král a řekne: *„Protože nepřijali lásku k pravdě, Bůh je opustil.“* Cituji 2. Tessalonicenským 2. kapitolu, verš 10. Řekl: *„Protože nechtějí slyšet pravdu, Bůh je opustil, aby uvěřili lži, aby mohli být prokletí.“* (verš 11) Takže můžeme rozumět tomu, co se děje v naší době. Brzy uvidíme zjevení antikrista.

Putujeme k dokonalosti. Než se prolomíte do obrazu Ježíše Krista, musí se ve vás odehrát sedm věcí. Je mi jedno, kdo jste, je mi jedno, jestli

jste živí nebo mrtví, musí se ve vás odehrát těch sedm věcí. Nebude to dokonalost skrze člověka, který říká: „Já tě učiním dokonalým.“ Ne! Nic takového. Bible tohle nikdy neřekla. Bible psaná Bohem o tom takto nikde nemluví. Boží slovo v Efezským ve 4. kapitole, verš 11 říká: „*A onť (Bůh) jest dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné evangelisty, jiné pastýře a učitele, pro spořádání (zdokonalení) svatých...*“ Pro zdokonalení, to znamená, že slovo života, které vychází z nás, vás posune do dokonalosti. Amen. Já vás neučiním dokonalé. Ne. Sláva Bohu. Já mluvím slovo. To slovo udělá práci, vy a já se staneme jedním člověkem – služebnost i ten, komu se slouží.

Kázání Babylonu, které přinášejí Baalovi kněží, aby zaujali pozice vyvýšených, kteří šíří život po zemi, mohou přinést jen símě podle svého vlastního druhu. (Gen 1,24) Já sám jsem na své cestě k dokonalosti. Ještě nejsem dokonalý a vydávám símě, ať už je to símě v duchovním smyslu, nebo símě v přirozeném smyslu. To símě nemůže být ničím více, než čím jsem já. Všemohoucí Bůh uvedl v pohyb svůj zákon – řekl, že každý plodí podle svého vlastního druhu. To dělala církev mnoho let, služebníci přinášeli svůj vlastní druh a jejich druh nebyl dobrý.

Přichází mi ještě jiný verš, který říká: „Lidé nízkého původu nejsou nic než marnost a lidé vysokého původu jsou lež.“ Pojdme si ten verš najít. Ž 62,10: „*Jistě žeť jsou marnost synové lidští, a synové mocných lživí.*“ Synové lidští jsou marnost. Když člověk řekne: „Já nejsem dobrý. Jsem chudý.“ To je marnost. Věří, že by měl být velký. Když člověk řekne: „Bůh mi dal moc, abych v tobě vytvořil nesmrtelnost,“ je to lhář. To říká Bible. Je to lhář. Není žádná mocná osoba. Synové mocných jsou lživí. Písmo to říká. Ti lidé si z vás dělají blázny. Podvádějí vás. Jsou to lidské bytosti jako všichni ostatní. Amen. Ale v Kristu mohu všechny věci. (Fp 4,13) Nejsem to já, ale Kristus, který žije ve mně. (Gal 2,20) Já však věřím v Krista, který žije ve vás, protože věřím v Krista, který žije ve mně. Věřím, že Kristus, který žije ve vás, vás přivede k dokonalosti stejně jako Kristus, který žije ve mně. Když mi Bůh dá, abych přinesl do vaší mysli slovo, a já to slovo do vaší mysli přinesu, Kristus, který je ve vás, řekne: „Ano! Ano!“ a to slovo vám přinese život. Roznítím ve vás slovo života. Buď požehnaný všemohoucí Bůh. Pokud ve vás nic není, nemůžu pro vás nic udělat. Je to slovo Krista, které je ve vás. Protože Boží dokonalost je ve vašem duchu, můžu ji vynést na světlo. Sláva buď nejvyššímu Bohu.

Projdu nyní oponou těla. Opona se trhá a nastává válka. Jak se mám vzdát svého života, sebe sama? Ó, ten můj nádherný vlastní život, jak se z něj jen uvolním? Jak se ho vzdám? Chci svůj vlastní život. Chci si dělat své vlastní věci. Chci dělat svůj vlastní dojem. Chci být velký člověk. Chci si dělat svoje věci. Jak se toho zbavím? Bůh říká: „Ten život za to nestojí“ Amen. Já na to: „Bože, nemůžeš ani použít moje schopnosti? Nevidíš, že jsem dobrý v tomhle a v tamtom? Proč nepoužiješ moje nadání? Bůh řekl: „Polož to na oltář a spal to. Nechci to.“

Ano, všechny vaše úžasné schopnosti musíte dát stranou a počítat je za lejna. (Fp 3,8) To řekl Pavel. Možná se to přímo vás netýká, ale přečtěme si to ještě jednou: „*Jistě žeť jsou marnost synové lidští, a synové mocných lživí. Budou-li spolu na váhu vloženi, lehčejší budou nežli marnost.*“ (Ž 62,10)

Spolu budou lehčí než marnost. Nevěřím v lidi – věřím v Boha. Věřím v Ježíše Krista. Věřím, že pokud v sobě máte Krista, pak mohu věřit Kristu, který je ve vás, že díky Němu neuděláte určité věci. Buď požehnán Ježíš Kristus. Pokud vidím ve vás Krista, budu Mu věřit. Ale co se týká vaší osobnosti, ani ji nevidím. Ani ji nevidím. Amen. Buď požehnané Jeho svaté jméno.

Je dvojí dílo smrti, dvojí dílo, které má za úkol zničit vše, co je proti životu. Musíme si dát pozor na věci, které jsou proti životu – nedopustit jim vládnout v našich údech. Měli bychom dávat pozor, aby nepovstal žádný kořen hořkosti, který by ničil život, jež je v nás v Ježíši Kristu. Ano, nezáleží na tom, jak špatně se někdo vůči nám chová, nezáleží na tom, co dělá – měl bys mít k němu vždy dobrý postoj, nikdy ne zlý. Sláva Jeho svatému jménu. Prošli jsme oponou. Prošli jsme oponou, někdy s mnohými slzami a zlomeným srdcem. Jsme počítáni za lejna – lidé chtějí, abyste je měli za někoho, a vy máte být považováni za lejno, a to není dobré, vy chcete být velcí.

Otázka: Bratře Cecile, když jsi mluvil o sporu s člověkem, přišel mi na mysl verš, že bys vůči němu měl být ve správném duchu. Ale Pavel říká v Římanům: „Když vidíte ty, kteří způsobují rozdělení, označte je a vyhněte se jim.“ (Ř 16,17) Uvnitř ve svém srdci nejste vůči nim zahořklí, je správné, že neustoupíte?

Bratr duCille: Chvála Pánu. Pokud někdo působí rozdělení v Těle Kristově a káže evangelium rozdělení – nemůžete se s tím člověkem

účastnit shromáždění. To nejlepší, co můžete udělat, je modlit se za něj, aby neztratil svoji duši, ale aby ho Bůh vysvobodil z tak hrozných skutků. Protože nejhorší, co byste mohli udělat, je pohrdnout Božím lidem, protože pak Boží soud dopadne na vás. Boží soud je na těch, kteří pohrdají Božím lidem. Takže se s ním nesmíte spolčovat. Neshromažďujte se s ním, ale milujte ho a pečujte o něj v modlitbách, aby ho Bůh vysvobodil.

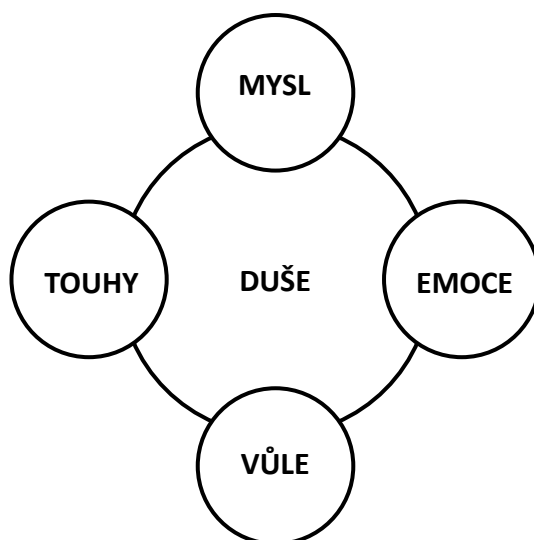

Ve chvíli, kdy projdete dveřmi svatyně, po vaší levé ruce stojí svícen, který symbolizuje další skutek. Jsou na něm vyobrazena tři semena, květ a pupen. Tři semena, květ a pupen jsou symboly svícnu. Símě je Ježíš Kristus. Třikrát, to je plnost semene, Krista. Pupen je další stupeň vývoje po semeni a květ je další stupeň vývoje po pupenu.

Bůh mluví o vašem vývoji. Svícen je symbolem chození v Duchu, symbol vaší chůze a života v Duchu. Nejen symbol přijetí Ducha, kterého přijímáte, když jste na vnějším nádvoří, ale je to symbol vaší chůze v tom, co jste obdrželi.

A proč má tři semena? Protože je plností semene. Úkolem Ducha svatého je zastínit vás a zasadit do vašeho lůna símě, stejně jako se to stalo Marii. Takto otěhotníte duchovně v oblasti svojí duše. Někdy přemýšlíte, jak se změní vaše duše, protože víte, že duše je duše. Někdy je pro vás těžké pochopit, jak se změní podstata vaší duše. Ale podstata vaší duše se změní tím, že je do ní zasazen Duch. Jinými slovy, toto je význam oleje v nádobě. Podobný odkaz nalezneme v Matouši 25 – olej v nádobce. Olej do lampy jste dostali, už když jste přijali Ducha svatého do svého ducha. Teď však potřebujete olej ve své nádobě. Pamatujte, že Bůh vchází z ducha, ze svatyně svatých. Vy si tím však musíte projít, proto přicházíte dovnitř z vnějšího nádvoří. Bůh sešle v Duchu svatém celé nebe přímo k vám. Dostanete celé nebe přímo do svého ducha. Musíte dovolit tomuto paprsku, aby zazářil do vašeho nitra a musíte začít chodit v jeho světle.

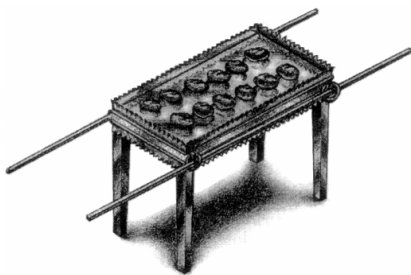
Ačkoli Ježíš Kristus zemřel za všechny lidi, pokud Jeho smrt nepřijmete,

nejste spaseni. A musíte vše nejen přijmout, ale začít v tom i chodit. Když začnete chodit Duchem, Duch nejdříve zasadí do přirozenosti vaší duše símě Krista. Vaše duše je: vaše mysl, vaše emoce, vaše vůle, vaše touhy. To je vaše duše.

Símě musí být zasazeno do vaší mysli, abyste získali mysl Kristovu; do vaší vůle, abyste získali vůli Otce; do vašich tužeb, abyste získali Boží touhy místo lidských tužeb. Přestanete toužit po věcech, které chtějí lidé, lidské bytosti – a začnete chtít věci, které chce Bůh. Velmi často jsou věci, které chce Bůh, v protikladu k věcem, které chce člověk. Můžete se dostat do bodu, kdy raději zvolíte smrt než život. Dojdete do bodu, kdy vaše tělo bude chtít zničit vaši duši, a řeknete: „Zabij mé tělo, Pane, rychle.“ Rozumíte, o čem mluvím? Jdete o trochu dále a ta práce se ve vás stane. Poslušnost Duchu vám začne dávat právo chodit v Duchu a právo otěhotnět Kristem skrze Ducha. Kristem se stanete tak, že máte símě Krista ve svém duchovním lůnu, což je vaše duše, a to začíná růst a růst a růst, až jednoho dne vyjde ven. Místo toho, abyste svými ústy mluvili vy, bude jimi mluvit Ježíš Kristus. Místo abyste se dívali svými očima vy, bude se jimi dívat Ježíš Kristus. Místo abyste vy dýchali svým nosem, bude jím dýchat Ježíš Kristus.

Obrátíme-li se při vchodu do svatyně napravo, uvidíme stůl předložených chlebů. Je zde dvanáct bochníků chleba, budete jíst chleba, který je symbolem stolu obecenství. Koho si myslíte, že jíte u stolu společenství? Ježíše? Kterou Jeho část? Jeho hlavu nebo Jeho tělo?

Nalistujte si se mnou 1. Korintským 10 a budeme číst od verše 16: „*Kalich dobrořečení, kterémuž dobrořečíme, zdaliž není společnost krve Kristovy? A chléb, kterýž lámeme, zdaliž není společnost těla Kristova? Nebo jeden chléb, jedno tělo mnozí jsme; všickni zajisté z jednoho chleba jíme.*“

Nevidíte, že když jím chléb společenství, tak jste to vy, koho jím? Je to Tělo Kristovo. Živé Tělo Kristovo chodí a mluví na zemi. Když vezmu chleba, ve skutečnosti říkám: „Kost z kostí mých, tělo z těla mého.“ Když si vezmu chléb a hřeším proti vám, hřeším proti Tělu Kristovu. Dvanáct bochníků neznamená jen Ježíše, je to celá společnost Izraele, Boží synové, Jeho Tělo.

Těchto dvanáct kusů chleba, dvanáct bochníků chleba, které jsou symbolem energie a života, mě přivádí k dvanácti životům, dvanácti světlům, dvanácti oblastem života, k energii, životu, živému chlebu, maně. Přímou ve Zjevení se stanou dvanácti světly, energií, životem, který září. A tak ten chléb, který sním, ze mě vyjde jako Boží energie a osvítí svět. To, co zde říkám, je jen určitý základ, dávám vám klíče, abyste mohli jít a otevřít Písmo a porozumět mu.

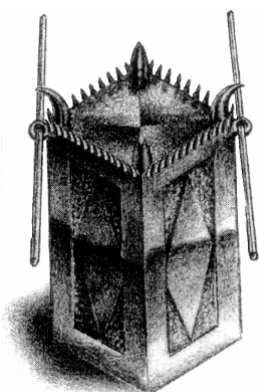
Mluvíme o lidské
dobrotě, která je
jako oběť
obětována Bohu.

Právě jsme prošli čtyři kroky do dokonalosti. Ještě něco o sycení se. Bůh řekl v Leviticu v 11. kapitole, že nemáte jíst nečistá zvířata, ta, která nepřezvykují a nemají rozdvojené kopyto. Znamená to, že nemluví správné věci, nemají správné poselství a nechodí v pravdě. Nežijí správně a nekážou správně. Pokud se sytíte tím, co je pro vás nečisté, Bůh řekl, že budete nečistí, i když se dotknete jejich zdechliny. Je to v Leviticu 11, verše 1, 2, 3 a dál. Ta kapitola pak pokračuje, píše se tam o rybách v moři. Mluví se tam o duchovních lidech, rybách, které létají nad vodami. Dnes nemůžeme probrat všechno. Přečtěte si knihu Mojžíšův stánek a dozvíte se o tom trochu víc. Přečtěte si ji a pak si o tom popovídáte a podělíte se o to a začnete kázat slovo. Nestyďte se kázat to, co získáte, když si přečtete tu knihu. Pak se o to podělte s bratřími, a dostanete víc, než co je v té knize. Když mě Bůh vyslal, řekl, že mi dává syrovou stravu. Donesl jsem syrovou potravu bratřím a oni ji rozpitvali a uvařili a snědli a stalo se to v nich tělem. Buď požehnan všemohoucí Bůh. Tak se držte těchto klíčů, protože to vás dovede k mnoha veršům, kdy musíte jen jít a jít a jít a jít, a uvidíte víc, než jsem kdy viděl já. Já jen plním svou povinnost vůči vám, lámou chléb a dávám vám ho, abyste jej lámali dál.

Pak uvidíte, že nečistá zvířata jsou kazatelé, kteří kážou slovo, které není správné. Bůh říká, že někteří jsou jako králík, přezvykují, ale mají dráčky, jejich chůze je špatná. Řekl, že jsou tací, kteří nepřezvykují, ale mají rozdvojené kopyto, jako například prase. Už jste někdy viděli prase, jak odchází? Je to elegantní chůze, jako nějaká lady. Bůh řekl, že pro vás budou nečistá. Takže špatní duchové se můžou manifestovat jako andělé světla a můžou dělat velké zázraky a úžasné věci. Mohou si i získat srdce lidí. Ale buď požehnaný Bůh všemohoucí. Řekl, že kdyby to bylo možné,

oklamou i vyvolené, ale nebudou schopni oklamat vyvolené. Sláva Pánu. Jsem z toho požehnaný. Chvála buď Jeho svatému jménu.

A tak pokračujeme. Podívejte se, co se vám stalo. Znovuzrodili jste se. Jste svobodní od hříchu. Už nejste hříšníci. Už nejste špinaví. Jste jen čistí a milí, tak milí, jak jen můžete být. Jste pokřtěni. Chodíte ve svatosti. Jste součástí Těla Kristova. Sytíte se, krmíte se chlebem z nebe, který přichází z Těla Kristova. Protože ten královský stůl je celý pokryt zlatem, ale uvnitř je dřevo. Uvnitř je dřevo, ale vy ho nevidíte, vidíte jen zlato. Sytíte se a hodujete ze stolu s dvojitou korunou a s lidskou rukou pod ní. Halelujah. Sláva Pánu.

Sytíte z Božího svatého stolu a dostáváte se k pátému dílu. Přicházíte k pátému skutku. Je to skutek služby, pět je číslo služebnosti. To je pátý kus nábytku ve stánku a je to povinné zastavení. Neopovažujte se překročit práh, dokud jste nevykonali vše, tak jak je třeba. Každý, kdo zemřel ve stánku, zemřel u tohoto oltáře. Stejně tomu bylo v případě chrámu i stánku. Každý zemřel u zlatého oltáře, který na sobě má rohy. Je udělaný ze zlata a ze dřeva. Jaký má význam? Tento oltář je kadidlový oltář a přesně tam padli mrtví Abihu a Nádab. Tam je srazil oheň, který jim byl vmeten do tváří, a zabil je, protože přinesli před Boha cizí oheň. Přežili celou cestu sem (vnější nádvoří). Udělali všechno, rozsvítili svícen, jedli chléb, ale v tomto bodě byli zabiti. Víte proč? Kdyby tento bod prošli, šli by do svatyně svatých, tam ale byl hlídač, anděl s ohnivým mečem, a oni by nemohli vstoupit. Slyšíte mě? Řekl jsem, že tam byl anděl s ohnivým mečem, který se otáčel na čtyři strany oltáře, a oni nemohli vstoupit. To je z Genesis ze 3. kapitoly verš 24.

V tomto bodě je něco moc důležitého. Na kadidlovém oltáři musí být spáleno kadidlo a naplnit celou svatyni svatých kouřem dřívě, než jednou za rok vstoupí dovnitř nejvyšší kněz. Pokud ta oběť tady není dokonalá, nesmí vstoupit. Pak vezme oltář za dvě tyče, vyzdvihne ho a přenese do svatyně svatých. Tam ho postaví před archu úmluvy a ustoupí. Kouř oběti musí naplnit celou místnost dřívě, než může vstoupit. Pak když vstoupí dovnitř s bázní a třesením, začne před oltářem obětovat svou oběť, ale dřív, než obětuje, musí být oltář zahalen kouřem, který z něj stoupá.

O čem to tady mluvíme? Bratří, mluvíme o lidské dobrotě, která je jako oběť obětována Bohu. Když jste přišli až sem, něco jste Bohu obětovali, ano, je zde nějaká oběť. Ale co On řekl, že Mu máte dát?

Bůh však touží
přivést duchovní
lidi k duchovní
oběti, aby mohli
obdržet
dokonalost
v Kristu Ježíši.

Římanům 12,1: „...vydávali těla svá v oběť živou, svatou, Bohu libou...“

Zatím jste Bohu obětovali jen nedobré věci. Mezi námi, vy jste je ani nechtěli. Nebyly dobré. Ze stánku vždy vynesli všechny vnitřnosti a špínu a kůži a spálili to za táborem. Nebylo to ani dost dobré, aby to pálili uvnitř. Potom tady spálili ohněm tělo. Nebyly to dobré věci a vy jste je dali Bohu. Bůh je od vás vzal pryč. Začal vás měnit. Přitom jste prošli čtyřmi proměnami, čtyřmi základními proměnami, a přicházíte k páté proměně.

Tato pátá proměna říká (Bůh říká): „Dej mi své srdce. Dej mi všechno, co jsem ti dal, vrať mi to. Polož všechnu svou dobrotu před Boha a nech Ho, ať ji použije.“

Tady u zlatého oltáře padají naši služebníci. Tady padají mrtví všichni naši kazatelé. Proč? Protože dary Ducha používají pro svůj vlastní zisk. Raději díky darům Ducha bohatnou, než by nechali Boha, aby je použil. Kdyby nechali Boha, aby je použil, Bůh by je poslal na místa, kde by sloužili hrstce lidí, jako jste vy.

Neřekli by: „Než přijedu, zaručte mi 175 dolarů za den.“ Neřekli by: „Než přijdu, musíte lidmi naplnit velkou halu.“ Šli by tam, kam by jim Bůh řekl, že mají jít. Byli by pod Božím vedením raději než pod vedením svých sborů a svých výdělků. Utratili by to, co jim Bůh dá pro Boží lid, pro ten nízký Boží lid. Rozpoznali by, že pokud je tam Bůh chce, jsou dva a tři a čtyři stejně důležité jako velké davy. Buď požehnané Jeho svaté, svaté jméno. Sláva Bohu na nebesích. To je to, co tady vidíme. Vidíme osobu, která přijímá od Boha. Nejdříve ze všeho jste se vzdali své špatnosti na vnějším nádvoří. Pak přijdete do svatyně a přijmete ze zlatého svícnu a přijmete ze stolu předložených chlebů a Bůh začíná do vaší mysli lít nové myšlenky. Mysl Kristova k vám přijde jako mitra, která sedí na vaší hlavě. Slyšeli jste to? Mitra sedí na vaší hlavě jako mysl

Kristova, která vás přikryje. Vidíme, jak vás Bůh obdaří novými myšlenkami, novými nápady, novými emocemi a novou vůlí sloužit Bohu, novými touhami. Pak začnete zjišťovat, že jste něčím pro Boha.

Bůh řekne: „Stejně jako jsem řekl Abrahamovi, aby tehdy obětoval Izáka, aby ho zabil na hoře – říkám tobě, můj synu a moje dcero, abys obětoval všechnu dobrotu, kterou jsem ti dal.“

Položíte to před Boha a přejete si, abyste byli ženou v domácnosti, ne velkým kazatelem, ne abyste běhali sem a tam a přinášeli slovo tomu a onomu, ale přejete si to položit a být jen ženou v domácnosti a dělat to, co Bůh chce, abyste dělali, přesně tam, kde On chce. Halelujah.

Někdy byste chtěli použít mocné dary, chtěli byste vyběhnout a uzdravit nemocného. K čemu by to bylo dobré? Kolik byste dostali za každou nemoc, kterou uzdravíte? Nevidíte, že Bůh má raději poslušnost než oběti a zápaly? (1Sam 15,22) To je zlatý oltář. Když jste takto obětovali svoji duši Bohu, pak se začnete prolamovat skrze oponu. Je obětována vírou. Vírou, sestro, je tvoje duše obětována Bohu.

Pojďme se na to ještě trochu podívat – vaše děti, váš manžel, vaše domácnost, váš způsob života – všechno to je počítáno za lejna, abyste mohli získat Krista. Nevidíte to? Kdybyste přivedli do tohoto bodu tělesné lidi v jejich tělesnosti, můžete je přimět, aby prodali svůj majetek a dali svá těla ke spálení. Někteří pak prchnou do armády a jsou zabiti. Někteří vydají své životy v různých dobrodružstvích, protože jste přivedli tělesné lidi k tělesnému obětování.

Bůh však touží přivést duchovní lidi k duchovní oběti, aby mohli obdržet dokonalost v Kristu Ježíši.